

РЕШЕНИЕ

№ 6644

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4318** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник група в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/, СДВР чрез процесуалния ѝ представител юрисконсулт А. А. срещу Решение без номер от 28.06.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101 състав, постановено по НАХД № 6690 от 2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 20 – 4332 – 013407 от 05.08.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, ОПП при СДВР, с което на А. Ц. Д., на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението. Твърди се, че районният съд не е спазил изискването да осигури разкриването на обективната истина и е достигнал до неправилен извод, че процесните АУАН и НП са издадени при спазване на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Касаторът изтъква, че не е налице законова пречка фактическата обстановка в АУАН и НП да се съдържа в друг документ, който в случая се явява Протокол за ПТП № 1765801 от 25.05.2020 г. и

скица на ПТП. Изтъква, че НП е издадено при точно прилагане на материалния закон. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди издаденото НП. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение, а в случай, че ответната страна претендира разноси за адвокатско възнаграждение, се прави възражение за неговата прекомерност.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – А. Ц. Д. не се явява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното: С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 695942 от 22.06.2020 г. на мл. автоконтрольор при Отдел „Пътна полиция” при СДВР е установено, че на 25.05.2020 г., около 00.15 часа в [населено място], на [улица]и [улица]А. Ц. Д. управлявал лек автомобил „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол върху автомобила реализирал ПТП в лек автомобил „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] след което не изпълнил задължението си като участник в ПТП. В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че по отношение на вменените нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП е налице неизяснена фактическа обстановка, липсва описание на конкретни факти от фактическия състав на нарушенията, като по този начин не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Настоящата съдебна инстанция не споделя правните изводи на районния съд.

На първо място, следва да бъде посочено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Неправилен е извода на районния съд за допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН от страна на АНО. Настоящият съдебен състав приема, че в случая по безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на нарушението. В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3 - т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 - т. 6 от ЗАНН - двете нарушения и обстоятелствата, при които са извършени, са достатъчно ясно описани, така че правото на защита на лицето не е нарушено. Административната преписка дава възможност да се установяват фактите

по нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на съответното нарушение, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Безспорно е установено извършването на нарушенията, неговия автор и правилното прилагане на закона. Презумптивната доказателствена сила на акта не е оборена в хода на съдебното производство /чл. 189, ал. 2 от ЗДвП/. Обективираното не се опровергава и от събрания и проверен по делото доказателствен материал.

За нарушението по чл. 185 вр. чл. 20, ал. 1 ЗДвП: Разпоредбата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Доколкото за нарушаването ѝ не е предвидено друго наказание, относима е санкционната норма на чл. 185 ЗДвП, според която виновните се наказват с глоба до 20 лева.

В случая се поддържа с НП, че водачът е причинил ПТП поради недостатъчен контрол върху управлявания от него автомобил. Според съда, доколкото той е ударил в задната броня движещия се пред него автомобил, несъмнено ПТП се дължи на липсата на добър и достатъчен контрол от негова страна върху автомобила, който е управлявал. Поради това съдът приема, че лицето от обективна страна е нарушил чл. 20, ал. 1 ЗДвП. Легалната дефиниция за ПТП е дадена § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП: събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Доколкото при удара има щети по другия автомобил, несъмнено налице е ПТП. От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от лицето при форма на вината непредпазливост — не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. В случая според съда наказанието е правилно индивидуализирано.

За нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 5 вр. чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП: Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. В ЗДвП ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Според чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

В случая ответникът е участвал в ПТП и е бил длъжен да не напуска местопроизшествието и да съобщят на МВР за случилото се. Вместо това, ответникът Д. е продължил движението си. Отделно от показанията св. Н. пред районния съд се установява, че същият е напуснал местопроизшествието след като е разбрал, че ще дойдат служители на КАТ. Предвид това, съдът намира, че той не е изпълнил това свое задължение и от обективна страна е извършил вмененото му нарушение. От субективна страна е действал при пряк умисъл. Предвидените наказания са лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лева. Наложеният на жалбоподателя наказанието са в минимален и в близък до минималния размер, което според съда отговаря на обстоятелствата по делото. Наложеният на А. Д. наказанието са в размер близък до минималния, което според съда

е справедливо и отговаря на обстоятелствата по делото.

Формира се извод, че с поведението си А. Ц. Д. е осъществил съставите на вменените нарушения.

Касационният съд приема, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, пречателни правото на защита на наказаното лице – да участва активно във воденото срещу него производство, като представи доказателства и направи доказателствени искания в ущърб на насочената срещу него обвинителна теза.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 28.06.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав, постановено по НАХД № 6690 от 2021 г. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-4332-013407 от 05.08.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, ОПП при СДВР, с което на А. Ц. Д., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. Ц. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.